

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 66/2026
29.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Бојана Грубановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К.бр.93/23 од 20.05.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 567/24 од 28.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Бојана Грубановића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К.бр.93/23 од 20.05.2024.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 567/24 од 28.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К.бр.93/23 од 20.05.2024. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године рачунајући од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело. Окривљеном је изречена и новчана казна у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, или казном раду у јавном интересу уколико за то буду испуњени законски услови.

На основу члана 344а став 6. у вези члана 89б став 1.,2. и 3. КЗ према окривљеном АА је изречена мера безбедности забрана присуствовања спортским приредбама - фудбалским утакмицама ФК "... " из ... у трајању од једне године од дана правоснажности пресуде, те је окривљени дужан да се непосредно пре почетка времена одржавања спортских приредби - фудбалских утакмица лично јави службеном лицу у подручној полицијској управи, односно полицијској станици на подручју на којем се учинилац затекао и да борави у њиховим просторијама за време одржавања спортске приредбе.

На основу члана 89б став 4. Кривичног законика одређено је да ће се условна осуда опозвати уколико окривљени прекрши забрану присуствовања наведеним спортским приредбама. На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени ББ је упућен да имовинскоправни захтев у целини остварује у парничном поступку. На основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, као и да плати паушал у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 567/24 од 28.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К.бр.93/23 од 20.05.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА-адвокат Бојан Грубановић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде тако што ће одбити захтев оштећеног за плаћање трошкова поступка или да укине побијане пресуде у делу одлуке о трошковима поступка и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Грубановић истиче да су оштећени или његов пуномоћник морали истаћи захтев за накнаду трошкова до завршетка главног претреса да би оштећени остварио накнаду трошкова у кривичном поступку, док се према члану 262. став 2. ЗКП, могу доставити подаци о висини трошкова на које ће се обавезати да плати онај ко је у смислу члана 261. став 1. ЗКП дужан да сноси трошкове. По оцени браниоца, пуномоћник оштећеног није поставио захтев за накнаду трошкова до завршетка главног претреса, већ је обавестио суд да ће трошкове доставити накнадно у писаној форми, а првостепени суд му је ипак досудио трошкове кривичног поступка.

Из списка предмета произилази да је на главном претресу одржаном дана 13.05.2024. године у предмету Вишег суда у Сремској Митровици К.бр.93/23 пуномоћник оштећеног ББ, адвокат Јасмина Павловић навела да је сагласна са предлогом јавног тужиоца да се окривљени огласи кривим, да му се изрекне предложена кривична санкција, истакла да је заинтересована за кривично гоњење окривљеног и поставила имовинско-правни захтев у износу од 100.000,00 динара, а за трошкове навела да ће исте накнадно доставити у писаној форми.

Пуномоћник оштећеног ББ, адвокат Јасминка Павловић је дана 09.12.2025. године доставила трошковник Вишем суду у Сремској Митровици у укупном износу од 242.000,00 динара, а у самом трошковнику је специфирала радње које је предузела и висину трошкова за сваку појединачну радњу.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици К.бр.93/23 од 08.01.2026. године обавезан је окривљени АА да оштећеном ББ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 239.500,00 динара, уплатом на рачун пуномоћника оштећеног, адвоката Јасминке Павловић, у року од петнаест дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Одбијен је као неоснован захтев пуномоћника оштећеног за исплату награде и накнаде кривичног поступка преко досуђеног износа од 2.500,00 динара.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП је прописано да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

По оцени Врховног суда, пуномоћник оштећеног је до завршетка главног претреса уредно поставила захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, јер формулација „да ће трошкове накнадно доставити у писаној форми“, јасно указује на постављање захтева за накнаду трошкова кривичног поступка.

Дакле, по оцени Врховног суда, цитираним наводима, који су унети у записник о главном претресу, извесно је да се пуномоћник изјаснила у погледу трошкова, да у том изјашњењу није изјавила да трошкове не тражи, нити да ће сам захтев за трошкове доставити у писаној форми, па је, имајући све наведено у виду, првостепени суд правилно поступио када је на основу члана 264. став 1. ЗКП обавезао окривљеног да надокнади трошкове кривичног поступка и назначио да ће се о њиховој висини одлучити посебним решењем.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић